

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L 84:1 - 87

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2258

Käraste!

Tack för brevet! Jag hoppas innerligt , att magen nu inte krånglar mera. Det är verkligen en mycket viktig ledamot av kroppen och man duger inte mycket till, då den inte vill tjänstgöra. Men du tycktes inte själv tycka att det var något allvarligt.

För det första skall jag nu svara på frågan angående struman. Falun med omnejd har ju av ålder varit känd ^{Ännu} för en mycket svår struma trakt, men på senare tider har man börjat märka att struman har avtagit i själva Falun , medan den grasserar lika mycket , som förr i omgivningen. Det tros, att detta kan bero av att Falun har fått en ny vattenledning med synnerligen gott vatten, medan socknarna runtom naturligtvis har kvar sina gamla vattentillställningar. Om alltså inte läkare redan har rått fru Fränkel till detta, så bed henne förfall del byta om dricksvatten. Det är ju det minsta man kan försöka med. Vidare har jag hört en besynnerlig historia från Gävle om struma och det var nog denna , som jag berättade för dig i höstas, därför att du då gick och inbillade dig att du hade något slags ont i halsen. Det finns i Gävle en fru , som heter Krey, hur det rätt stavas vet jag inte, som har haft struma i mycket hög grad, så att hon var övergiven av läkarna och skulle dö alldeles som du nu beskriver. Hon grep då till en gammal huskur mot struma och har, om inte blivit bra, så åtminstone blivit så mycket bättre, att hon fortsatt att leva under två år, sedan hon blev livdömd, och hon har visst inte ~~o~~ heller någon olägenhet av sjukdomen vidare.

Kuren består i ingenting annat än att binda om halsen en tråd insmord med beck, och att ständigt behålla den på sig. Beck är, som du vet, ingenting annat än hopkokad tjära och i forna dagar ansågs både beck och tjära vara mycket helsobrigande saker. Man ^{hade} ju beckplåster och tjärpiller bland annat. På samma sätt anses nu, att den här becktråden har en dragande och fördelande verkan och så småningom tar bort struman. Men det går inte på ett par dar, utan man får nog hålla på litet, innan verkan visar sig. Jag bör väl också nämna att i Gävle har en hel mängd människor begagnat medlet och befunnit sig väl därav. En sådan där becktråd fås hos vilken skomakare som helst och kan väl kosta en tio öre. Helst går man väl till någon enklare , jag vet inte om de fina skomakarna begagna beck numera.

Igår sedan ditt brev kommit, lät jag fröken gå till en skomakare här i närheten och köpa en tråd, som jag nu sänder. Om en fjorton dar, är den väl inte mer duglig och då

skall man skaffa en ny. Idag har jag bundit på mig en sådan tråd, och jag kan då försäkra, att den absolut är ofarlig, den känns inte alls. Det enda obehaget är att man blir smutsig på halsen och på kläderna, men det senare kan man väl undvika genom att binda om en trasa. Det förra får man väl dras med. Få nu se om du törs bjuda ut ett så enkelt me el, men det är verkligen sanning, att det har visat sig välgörande.

Gerda har nu rest, och som vanligt när någon reser på landet känns det mycket tomt, Jag tror det är bäst, att inga gäster ha.

Den största händelsen för övrigt har varit att vi ha fått regn. Vi äro nu så varna vid att allt skall torka bort, så att regn helsas som en himmelens främsta gåva. Förr i världen var det något, som ^{Rum} var bön förutan och var ganska ovälkommet. Jag har kommit över mig själv med att gå och längta efter regn lika intensivt, som jag i forna tider längtade efter framgång och god kritik.

Ingrid Dahlgren i Sunne har gått och köpt en solfjäder hos en gammal antikvitets-samlare i Sunne i hopp att få sälja den med god vinst, och hon har frågat mig vart hon skall vända sig för att få den väl betald. Hon vill ha minst tusen kronor för den, gärna mer. Vet du händelsevis någon människa, som är vurm på gamla solfjädrar, De säga, att drottningen lär ha en samling, men det finns kanske andra också. Jag har ett skatten och jag kan förstå att den bör vara värderik att ha för den, som intresserar sig för sådant. Den är helt och hållet i elfenben, utan spetsar eller annat krams. Fjädrarna är utskurna i det tunnaste spetsarbete. Mitt på sitter i en utsökt fint arbetad ram ett monogram CVR. Yttersidorna äro arbetade med små, små kinesiska landskap, pagoder och hyddor. Det är verkligen en museipjes och nästan alldeles felfri, bara ett par små bräckor i spetsbotten. Man kan nog undra över vem den där CVR var, som kunde beställa sig en sådan solfjäder, Hon måste ju ha varit mäktig och högt uppsatt på sin tid. Senast har den tillhört en familj Ignelius, men var ha de fått den ifrån?

Jag skulle väl be om ursäkt att jag skriver skrivmaskinsbrev, men jag har så svår reumatism i min högra arm. Jag blir alltid skräm, då det gör ont i armen, fast jag nu har haft i så många år att jag inte tror att det är något farligt. Nu skall det bli roligt att läsa igenom och se hur många böcker jag har gjort. Det var så längesen jag brukade min maskin.

Och nu får jag önska god bättring och allt möjligt annat gott åt min kära vän från hennes

Selma.

